روزنامه صبح ایران
دنیای اقتصاد
گروه سیاستگذاری و اقتصاد کلان
۵۲۱۸۹۳۶۳
khabar@den.ir

«دنیای اقتصاد» در گفت‌وگو با دانشجویان، ریشه‌های ناآرامی را در قلب اروپا بررسی کرد

نمای نزدیک از اعتراضات فرانسه

سیتا زین‌الدین - لیون / فرانسه

سینا زین‌الدین
دنیای اقتصاد

فرانسه در هفته‌های اخیر با موجی از اعتراضات و ناآرامی‌ها روبه‌رو شده است؛ موجی که از اعتراض دانش‌آموزان به وضعیت مدارس آغاز شد و به‌تدریج با نارضایتی‌های گسترده‌تر درباره هزینه‌های زندگی، بودجه عمومی و کیفیت خدمات دولتی پیوند خورد. در جریان این اعتراضات، در کنار تجمع‌های مسالمت‌آمیز، مواردی از درگیری با پلیس، تخریب اموال عمومی و غارت نیز گزارش شده است. حال پرسش اصلی این است که ریشه این ناآرامی‌ها کجاست؟ چه عواملی به گسترش و تشدید آنها دامن زده‌اند؟ و مهم‌تر از همه، معترضان چه می‌خواهند؟ برای پاسخ به این پرسش‌ها، در این گزارش با شماری از دانشجویان فرانسوی درباره دلایل اعتراضات، مطالبات معترضان و چشم‌انداز پیش‌روی کشور گفت‌وگو کردیم. همچنین، با بررسی تحولات اقتصادی و تغییرات پیشنهادی در بودجه سال ۲۰۲۷ فرانسه، تلاش می‌کنیم تصویری روشن‌تر از زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی این ناآرامی‌ها ارائه دهیم.

نقطه آغاز

برای بررسی نقطه آغاز این ناآرامی‌ها، باید به اواخر سپتامبر امسال و دبیرستان اُتوان دوسنت اگزوپری در شهر کرتی در حومه پاریس بازگردیم؛ جایی که دانش‌آموزان در حمایت از مطالبات آموزشی و در اعتراض به کمبود نیروی انسانی و خالی ماندن شماری از پست‌های تدریس دست به اعتراض زدند. فرسودگی ساختمان‌های آموزشی، کمبود امکانات، تراکم کلاس‌ها و فشار روانی ناشی از سامانه پذیرش دانشگاهی فرانسه، موسوم به «پارکورسوپ» (Parcoursup)، نیز از جمله مسائلی بود که در مطالبات دانش‌آموزان و تشکل‌های آنان مطرح شد.

این اعتراض‌ها به‌سرعت از کرتی فراتر رفت و به دیگر دبیرستان‌های منطقه پاریس و سپس شهرهای دیگر فرانسه گسترش یافت. بر اساس گزارش روزنامه لوموند، در ۲۸ سپتامبر، اعتراض‌ها ۱۸۰ مرکز آموزشی را تحت‌تاثیر قرار داده بود. در همین مقطع، اتحادیه دانش‌آموزی فرانسه، USL (Union Syndicale Lycéenne)، خواستار گسترش حرکت اعتراضی و پیوستن دانش‌آموزان دبیرستان‌های سراسر کشور به آن شد.

در روزهای پایانی سپتامبر و اوایل اکتبر، گزارش‌هایی از مجروحیت شدید دانش‌آموزان در جریان اعتراضات منتشر شد. در ۲۸ سپتامبر، دانش‌آموزی ۱۴ ساله در حومه پاریس بر اثر اصابت نارنجک گاز اشک‌آور به صورتش، دچار شکستگی دوطرفه فک شد. دو روز بعد، دانش‌آموز دیگری در شهر تور از ناحیه چشم آسیب جدی دید. همچنین به گزارش رویترز، در ۱۵ اکتبر نوجوانی ۱۵ ساله در شهر لُنس بر اثر انفجار نارنجک کنترل جمعیت، دست خود را از دست داد.

با گسترش اعتراض‌ها، دامنه مطالبات نیز از مسائل آموزشی فراتر رفت و والدین، دانشجویان و کارکنان بخش عمومی به معترضان و اعتصاب کنندگان پیوستند. در این مرحله، مطالبات صنفی دانش‌آموزان با نارضایتی‌های گسترده‌تر درباره افزایش هزینه‌های زندگی، کاهش قدرت خرید، کیفیت خدمات عمومی و تغییرات پیشنهادی در بودجه سال ۲۰۲۷ پیوند خورد و اعتراضات پاییز ۲۰۲۶ ابعاد اجتماعی و اقتصادی گسترده‌تری پیدا کرد.

دانشجویان فرانسوی چه می‌گویند؟

برای درک بهتر فضای اجتماعی فرانسه، در این گزارش با پنج دانشجوی ارشد توسعه دانشگاه ژان مولن در شهر لیون، درباره دلایل اعتراضات، مطالبات معترضان و چشم‌انداز آینده کشور گفت‌وگو شده است. پاسخ‌های آنها نشان می‌دهد که اگرچه نقطه آغاز اعتراضات، مشکلات نظام آموزشی و مطالبات دانش‌آموزان بوده است، از نگاه این دانشجویان نارضایتی‌های کنونی ریشه‌هایی عمیق‌تر و گسترده‌تر دارد.

یکی از موضوعاتی که در پاسخ‌های چند نفر از این دانشجویان دیده می‌شود، انباشته شدن نارضایتی‌ها در طول سال‌های گذشته است. ژوئه معتقد است مشکلات کنونی نتیجه مجموعه‌ای از مسائل حل‌نشده است که از دوران همه‌گیری کرونا تا کنون روی هم انباشته شده‌اند. ژوستین نیز شرایط فعلی را نوعی «خستگی و نارضایتی عمومی» از عملکرد دولت و احساس بی‌توجهی به خواسته‌های مردم توصیف می‌کند. از نگاه او، اعتراضات دانش‌آموزی تنها نقطه آغاز حرکتی بوده که به‌تدریج مطالبات گروه‌های مختلف جامعه را در بر گرفته است.

در میان پاسخ‌ها، مسائل اقتصادی و کاهش قدرت خرید جایگاه ویژه‌ای دارند. لیزا، معتقد است افزایش هزینه سوخت، انرژی و کالاهای مصرفی در سال‌های اخیر فشار زیادی بر خانوارهای فرانسوی وارد کرده است. او با اشاره به افزایش بدهی عمومی، تداوم بیکاری و گسترش فاصله اقتصادی میان گروه‌های درآمدی، شرایط کنونی را نشانه مشکلات عمیق‌تر در ساختار اقتصادی کشور می‌داند.

این نگرانی‌ها به‌ویژه در میان جوانان با مساله آینده شغلی و دشواری استقلال اقتصادی پیوند خورده است. لیزا معتقد است نسل جوان فرانسه، با وجود تشویق به ادامه تحصیل و کسب مدارک دانشگاهی، لزوما نمی‌تواند متناسب با سطح تحصیلات خود شغل پیدا کند. به گفته او، دستیابی به شغل با ثبات، قرارداد کاری دائمی و حتی خرید مسکن برای بسیاری از جوانان دشوارتر از نسل والدینشان شده است. ژوستین نیز آینده شغلی جوانان را یکی از نگرانی‌های مهم می‌داند؛ موضوعی که به اعتقاد او، با وجود اهمیت فراوان، در مطالبات عمومی اعتراضات کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

در کنار مسائل اقتصادی، وضعیت خدمات عمومی و به‌ویژه نظام آموزشی نیز از مهم‌ترین دغدغه‌های مطرح‌شده در پاسخ‌هاست. لیزا به کمبود معلم، کلاس‌های شلوغ، جایگزین نشدن معلمان غایب، کمبود مشاوران و نیروهای پشتیبانی آموزشی و فرسودگی ساختمان‌های مدارس اشاره می‌کند. او معتقد است این مشکلات به‌خصوص در مدارس مناطق کم‌برخوردار شدیدتر است و فرصت‌های آموزشی برابر را برای دانش‌آموزان محدود می‌کند. از نگاه او، مشکلات نظام آموزشی صرفا به کمبود امکانات محدود نمی‌شود، بلکه پرسش بزرگ‌تری درباره عدالت آموزشی و نقش دولت در تامین فرصت‌های برابر برای نسل جوان مطرح می‌کند.

با این حال، یکی از اختلاف‌نظرهای مهم میان دانشجویان به نحوه اعتراض و مرز میان اعتراض مدنی و خشونت مربوط می‌شود. در حالی که برخی از پاسخ‌دهندگان بر ضرورت حفظ ماهیت مسالمت‌آمیز اعتراضات تاکید دارند، برخی دیگر معتقدند زمانی که راه‌های معمول اعتراض و گفت‌وگو نتیجه‌ای به همراه نداشته باشد، واکنش‌های شدیدتر نیز قابل درک است.

نوئه، یکی از پاسخ‌دهندگان، برخوردهای خشونت‌آمیز پلیس را عامل تشدید خشم عمومی می‌داند و معتقد است خشونت نهادی می‌تواند به واکنش‌های خشونت‌آمیز اجتماعی منجر شود. در مقابل، کلارا بر ضرورت هماهنگی میان هدف و ابزار اعتراض تاکید می‌کند و معتقد است تخریب و خشونت نمی‌تواند راهی پایدار برای تغییر جامعه باشد. او رفتار مسالمت‌آمیز و الگوسازی را در بلندمدت موثرتر از خشونت می‌داند.

ژوئه نیز میان اعتراض و تخریب اموال عمومی تفاوت قائل است. به اعتقاد او، مطالبات معترضان می‌تواند کاملا مشروع باشد، اما این موضوع لزوما به معنای تایید تخریب فروشگاه‌ها یا آسیب رساندن به افراد نیست. لیزا نیز ضمن مخالفت با خشونت از سوی معترضان، برخوردهای خشونت‌آمیز پلیس را به‌شدت مورد انتقاد قرار می‌دهد و معتقد است استفاده از گاز اشک‌آور و روش‌های خشن کنترل تجمعات، به‌ویژه در برابر افراد کم‌سن‌وسال، قابل قبول نیست.

عملکرد دولت و نحوه برخورد نیروهای پلیس نیز یکی دیگر از محورهای مطرح‌شده در پاسخ‌هاست. برخی دانشجویان معتقدند واکنش دولت به اعتراضات، به‌جای کاهش تنش‌ها، به تشدید آنها کمک کرده است. ژوستین می‌گوید نحوه مدیریت اعتراضات و برخورد با معترضان، احساس بی‌توجهی و بی‌اعتمادی نسبت به تصمیم‌گیرندگان را در بخشی از جامعه تقویت کرده است. در مقابل، کلارا مساله را فراتر از عملکرد دولت فعلی می‌بیند و بر ضرورت اصلاح شیوه‌های اداره جامعه، تقویت عدالت و آموزش ارزش‌های انسانی تاکید می‌کند.

رسانه‌ها نیز از انتقاد دانشجویان در امان نمانده‌اند، هرچند در این زمینه دیدگاه‌ها یکسان نیست. نوئه معتقد است برخی شبکه‌های تلویزیونی بزرگ، به دلیل گرایش‌های سیاسی و ساختار مالکیت خود، بیشتر بر تصاویر خشونت و تخریب تمرکز می‌کنند و کمتر به ماهیت مسالمت‌آمیز بخش بزرگی از تجمعات می‌پردازند. ژوستین نیز نسبت به انتشار گزینشی تصاویر و اطلاعات و تاثیر آن بر تشدید اختلافات اجتماعی ابراز نگرانی می‌کند. در مقابل، ژوئه معتقد است رسانه‌ها در مجموع وظیفه خود را انجام می‌دهند و مسوولیت اصلی را باید متوجه دولت و نحوه واکنش آن به اعتراضات دانست. کلارا نیز با اشاره به اینکه اخبار را به‌طور مستمر دنبال نمی‌کند، ترجیح می‌دهد درباره عملکرد رسانه‌ها قضاوت قطعی نداشته باشد.

در نهایت، وقتی صحبت به آینده فرانسه می‌رسد، ترکیبی از نگرانی و امید در پاسخ‌ها دیده می‌شود. ژوستین نسبت به آینده سیاسی کشور، به‌ویژه در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری آینده، ابراز نگرانی می‌کند. او معتقد است افزایش شکاف سیاسی میان گروه‌های مختلف می‌تواند دستیابی به توافق و تفاهم اجتماعی را دشوارتر کند. ژوئه نیز از شرایط اقتصادی و اجتماعی ناراضی است و حتی می‌گوید یکی از اهداف شخصی‌اش ترک فرانسه است.

با این حال، همه پاسخ‌ها بدبینانه نیستند. کلارا معتقد است با وجود بحران‌های پیش‌رو، هنوز امکان گفت‌وگو میان افرادی با دیدگاه‌های سیاسی متفاوت وجود دارد؛ به شرط آنکه افراد به جای قضاوت درباره یکدیگر، شنیدن و درک متقابل را در اولویت قرار دهند. نوئه نیز حضور مردم در خیابان و آگاهی آنها از تحولات کشور را نشانه‌ای از امید می‌داند.

مجموع این دیدگاه‌ها نشان می‌دهد که در میان دانشجویان مورد گفت‌وگو، اعتراضات اخیر صرفا واکنشی به مشکلات مدارس یا یک تصمیم بودجه‌ای مشخص تلقی نمی‌شود. از نگاه آنها، این اعتراضات بازتاب مجموعه‌ای از نگرانی‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی است؛ از دشواری تامین هزینه‌های زندگی و آینده شغلی گرفته تا کیفیت خدمات عمومی، نحوه برخورد پلیس و کاهش اعتماد به نهادهای سیاسی. با وجود اختلاف‌نظر درباره شیوه اعتراض و راه‌حل‌های خروج از بحران، نگرانی نسبت به آینده و ضرورت تغییر در شیوه اداره کشور، در بخش قابل توجهی از پاسخ‌ها دیده می‌شود.

هر چند دیدگاه‌های این پنج دانشجو را نمی‌توان به کل جامعه دانشجویی یا جامعه فرانسه تعمیم داد. این گفت‌وگوها صرفا نمونه‌ای محدود از نگرش‌ها و تجربه‌های متفاوت دانشجویان در مواجهه با تحولات اخیر است.

از خلیج فارس تا بودجه پاریس

اقتصاد فرانسه در ماه‌های اخیر با مجموعه‌ای از فشارها مواجه شده است؛ این فشارها شامل افزایش هزینه‌های انرژی و نگرانی درباره قدرت خرید خانوارها گرفته تا محدودیت منابع مالی دولت و افزایش هزینه تامین بدهی عمومی می‌شوند. این تحولات در شرایطی رخ می‌دهد که دولت برای سال ۲۰۲۷ برنامه‌ای با هدف کاهش کسری بودجه و کنترل هزینه‌های عمومی ارائه کرده است.

بر اساس بررسی موسسه ملی آمار و مطالعات اقتصادی فرانسه (INSEE)، قیمت نفت برنت از حدود ۷۱ دلار در ۲۶ فوریه ۲۰۲۶ به بیش از ۱۱۲ دلار در ۲۰ مارس رسید. در همین دوره، متوسط قیمت سوخت در فرانسه طی ماه مارس حدود ۱۷ درصد افزایش یافت و در پایان ماه، قیمت‌ها نسبت به پایان فوریه حدود ۲۵ درصد بالاتر بود.

تاثیر این افزایش قیمت به بازار سوخت محدود نماند. افزایش هزینه انرژی می‌تواند هزینه حمل‌ونقل، تولید و توزیع کالاها را نیز تحت‌تاثیر قرار دهد و به‌تدریج فشار بیشتری بر قیمت مصرف‌کننده وارد کند. در نتیجه، خانوارها نه‌تنها با افزایش هزینه سوخت و انرژی، بلکه با احتمال افزایش قیمت برخی کالاها و خدمات نیز مواجه می‌شوند.

طبق برآورد اولیه موسسه ملی آمار فرانسه، نرخ تورم سالانه در اکتبر ۲۰۲۶ به ۳,۴ درصد رسید؛ درحالی که این رقم در ژانویه همان سال ۰,۳ درصد بود. در همین ماه، قیمت انرژی نسبت به اکتبر سال گذشته ۲۴,۱ درصد افزایش داشت. این ارقام از نقش مهم انرژی در شتاب گرفتن تورم اخیر فرانسه حکایت دارد.

مقایسه با بحران نفتی جنگ خلیج فارس

برای درک بهتر تاثیر بحران‌های ژئوپلیتیک بر اقتصاد فرانسه، می‌توان وضعیت کنونی را با بحران نفتی ناشی از حمله عراق به کویت در اوت ۱۹۹۰ مقایسه کرد. در آن مقطع، قیمت نفت برنت از حدود ۱۸ دلار برای هر بشکه در ژوئیه ۱۹۹۰ به حدود ۳۵ دلار در اکتبر همان سال رسید. این افزایش، نگرانی‌هایی درباره تورم، کاهش قدرت خرید خانوارها و کند شدن فعالیت اقتصادی در کشورهای واردکننده انرژی ایجاد کرد. فرانسه نیز از این شوک در امان نماند.

۶

با افزایش نرخ بهره بین بانکی عملیات بازار باز چه تغییری کرد؟

بازارسازی پولی با نرخ جدید

محمدحسین حسینی
دنیای اقتصاد

افزایش نرخ توافق بازخرید از ۲۳ به ۳۲ درصد در کنار رشد محسوس سهم سفارش‌های پذیرفته‌شده در حراج‌های بازار باز، از تغییر همزمان دو مؤلفه مهم سیاست پولی حکایت دارد. بانک مرکزی در شرایطی هزینه تامین نقدینگی کوتاه‌مدت را افزایش داده که برخلاف انتظار اولیه از یک سیاست انقباضی، میزان تامین منابع از مسیر عملیات بازار باز نیز بیشتر شده است. این تحولات می‌تواند نشانه‌ای از تلاش سیاستگذار برای واقعی‌سازی قیمت منابع و شفاف‌سازی معاملات بازار پول باشد؛ به‌ویژه اگر فرضیه وجود معاملات غیررسمی با نرخ‌های بالاتر از نرخ‌های اعلامی پیشین درست باشد. در چنین شرایطی، افزایش نرخ‌های رسمی لزوما به معنای محدود شدن دسترسی بانک‌ها به نقدینگی نیست، بلکه ممکن است بازتاب‌دهنده تغییر سازوکار تامین مالی کوتاه‌مدت شبکه بانکی باشد.

افزایش نرخ سود بین‌بانکی از ۲۴ به ۳۳,۹۲ درصد و تعدیل همزمان نرخ‌های کریدور سیاست پولی، یکی از مهم‌ترین تغییرات اخیر در سیاست پولی بانک مرکزی بود. با این حال، ارزیابی این تصمیم صرفا بر اساس افزایش نرخ‌ها می‌تواند به برداشت نادرستی از جهت‌گیری سیاستگذار منجر شود. بررسی داده‌های عملیات بازار باز نشان می‌دهد بانک مرکزی همزمان با افزایش هزینه تامین نقدینگی، میزان تامین منابع از این مسیر را نیز افزایش داده است. این موضوع احتمالا بیانگر تلاش سیاستگذار برای اصلاح قیمت منابع و سامان‌دهی سازوکار تامین نقدینگی در شبکه بانکی است؛ نه لزوما محدود کردن دسترسی بانک‌ها به منابع کوتاه‌مدت.

شفاف‌سازی در بازار پول؟

یکی از فرضیه‌های قابل بررسی درباره افزایش نرخ‌های سیاستی این است که نرخ رسمی پیشین، یعنی ۲۳ درصد برای توافق بازخرید و ۲۴ درصد برای بازار بین‌بانکی، با هزینه واقعی تامین مالی بانک‌ها تناسب نداشته است. گمانه‌زنی‌هایی وجود دارد مبنی بر اینکه بانک‌ها پیش از این نیز برای تامین منابع کوتاه‌مدت، در برخی معاملات غیررسمی با نرخ‌هایی بالاتر از نرخ‌های اعلامی بانک مرکزی مبادله می‌کرده‌اند. در صورت صحت این فرضیه، افزایش نرخ‌های رسمی را نمی‌توان صرفا افزایش هزینه تامین مالی تلقی کرد؛ بلکه بخشی از این تغییر ممکن است به معنای آشکار شدن و رسمیت یافتن نرخی باشد که پیش‌تر نیز در معاملات بازار پول وجود داشته است. در این چارچوب، مقایسه نرخ توافق بازخرید با سایر نرخ‌های بازار مالی اهمیت پیدا می‌کند.

برای مثال، در شرایطی که بازده اوراق خزانه اسلامی (اخزا) در محدوده ۴۰ درصد قرار دارد، نرخ توافق بازخرید ۳۲ درصدی را نمی‌توان بدون توجه به تفاوت سررسید، ریسک و نقدشوندگی ابزارها، الزاما نرخی انقباضی تلقی کرد. بنابراین، افزایش نرخ‌های سیاستی به‌تنهایی برای نتیجه‌گیری درباره انقباضی بودن سیاست پولی کافی نیست.

تغییر رفتار بانک مرکزی در عملیات بازار باز

داده‌های ۳۲ حراج عملیات بازار باز نشان می‌دهد از ابتدای سال ۱۴۰۵، همزمان با افزایش نرخ توافق بازخرید از ۲۳ به ۳۲ درصد، سهم سفارش‌های پذیرفته‌شده بانک‌ها نیز افزایش محسوسی داشته است. در ۳۰ حراج نخست، میانگین حجم سفارش‌های ارسالی از سوی شبکه بانکی، نزدیک به ۳۵۲ همت و میانگین سفارش‌های پذیرفته‌شده از سوی بانک مرکزی، نزدیک به ۱۰۷ بوده است. به این ترتیب، به‌طور متوسط تنها ۳۲ درصد از سفارش‌های ارسالی بانک‌ها مورد پذیرش قرار گرفته است.

با این حال، در عملیات بازار باز که ۱۱ آبان برگزار شد، از حدود ۲۷۴ همت سفارش ارسالی، حدود ۱۶۶ همت پذیرفته شد. در نتیجه، نسبت پذیرش سفارش‌ها به ۶۰,۷ درصد رسید. در حراج شماره ۳۲ نیز از حدود ۳۳۴,۸ همت سفارش ارسالی، ۳۳۴,۵ همت پذیرفته شد و نسبت پذیرش به نزدیکی ۱۰۰ درصد افزایش یافت.

۶

آگهی فراخوان شناسایی و جذب شرکت‌های واجد شرایط جهت تولید محصولات برون سپاری شده

نان رضوی

شرکت صنایع غذایی رضوی در راستای توسعه و گسترش همکاری با واحدهای تولیدی توانمند و به‌منظور بهره‌گیری بهینه از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های تولیدی کشور در نظر دارد بخشی از فرآیند تولید محصولات خود را در قالب قراردادهای برون سپاری به شرکت‌ها و واحدهای تولیدی واجد شرایط واگذار نماید. محصولات مورد نظر جهت همکاری شامل انواع تن ماهی، روغن زیتون، روغن کنجد، نبات، شکر، قند، خرما، نخودچی، کشمش و سایر محصولات مرتبط می‌باشد.
از کلیه شرکت‌ها و واحدهای تولیدی واجد شرایط دعوت می‌گردد به‌منظور کسب اطلاعات بیشتر و اعلام آمادگی جهت همکاری با شماره تلفن ۰۹۱۵۱۳۰۷۴۳۱ (آقای احمدی) تماس حاصل فرمایند.
همچنین امکان دریافت فرم مربوطه از طریق سایت شرکت به آدرس www.nanerazavi.com و سایت بنیاد رضوی به آدرس https://tender.epf.ir امکان‌پذیر می‌باشد.

آگهی مناقصه عمومی

شرکت سرمایه‌گذاری توسعه عمران سپهر هشتم

در نظر دارد خرید تابلوهای برق به‌همراه قطعات و ملحقات، پروژه هتل جهان نما در شهر مشهد را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به اشخاص حقیقی و حقوقی دارای صلاحیت و سابقه مرتبط واگذار نماید، لذا از اشخاص حقیقی و حقوقی دارای سابقه و توان کافی در زمینه فوق دعوت به عمل می‌آید در صورت تمایل، نسبت به دریافت اسناد در بازه زمانی ۱۴۰۵/۰۸/۱۹ لغایت ۱۴۰۵/۰۸/۲۴ به‌صورت فیزیکی به آدرس مشهد، بلوار سجاد، خیابان میلاد، نبش میلاد ۲، پلاک ۷۲، طبقه سوم، واحد دبیرخانه مراجعه یا به‌صورت الکترونیکی از طریق شماره ارائه شده اقدام نمایند.
شماره تماس جهت هماهنگی: ۰۵۱ ۳۷۶۷ ۸۴۰۱-۰۸ داخلی ۱۱۵

آگهی تمدید مزایده عمومی

شماره ۰۵/ت/ ۱۴۰۵

موسسه خدمات رفاهی کارکنان وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح در نظر دارد مزایده عمومی ۰۵/ت/ ۱۴۰۵ با موضوع بهره‌برداری از ۱۳ عدد بیلبورد تبلیغاتی تک‌وجهی (آگهی نما) واقع در شهر تهران را تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۷ تمدید نماید.
متقاضیان می‌توانند تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۷ همه روزه به جز ایام تعطیل از ساعت ۸ الی ۱۵ جهت کسب اطلاعات بیشتر، هماهنگی بازدید و دریافت اسناد مزایده به معاونت بازرگانی و امور قراردادها واقع در تهران، میدان نوبنیاد، خیابان شهید لنگری، شهرک شهید چمران، بلوک ۵، طبقه همکف، واحد ۳، مراجعه و پاکات تکمیل شده را تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه ۱۴۰۵/۰۸/۲۷ به دفتر ریاست بازرسی و حقوقی موسسه تحویل نمایند.
شماره تماس: ۴۲۱۳۷۹۵۳

نوبت دوم

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دومرحله‌ای

مناقصه شماره PIDIDC-1405/408
مجتمع پتروشیمی ارغوان گستر ایلام

شرکت پتروشیمی ارغوان گستر ایلام (سهامی‌عام) در نظر دارد به‌منظور خرید ۱۴ عدد مبدل Shell & Tube مورد نیاز مجتمع خود به شرح زیر نسبت به برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای و عقد قرارداد با یک شرکت واجد شرایط اقدام نماید.
۱. موضوع مناقصه: خرید ۱۴ عدد مبدل Shell & Tube
۲. مدت اجرای موضوع مناقصه: ۶ ماه
۳. مبلغ برآوردی موضوع مناقصه: ۴۲۰،۰۰۰ یورو
۴. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۴۴،۰۹۴،۴۷۷،۰۰۰ ریال
۵. انواع تضمین‌های معتبر برای شرکت در مناقصه:
۵-۱) ضمانت‌نامه بانکی
۵-۲) واریز به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه
۶. مهلت و نحوه دریافت اسناد مناقصه:
مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۵ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۶
متقاضیان واجد شرایط برای دریافت اسناد مناقصه، با ارسال نامه اعلام آمادگی (شامل نام شرکت، شماره تماس و آدرس رایانامه) به آدرس agipc.comm@pididc.com اقدام نمایند. اسناد مناقصه پس از دریافت نامه اعلام آمادگی به‌صورت الکترونیکی به رایانامه متقاضیان ارسال خواهد شد.
۷. محل و مهلت تحویل پاکات پیشنهادی:
تهران، ضلع غربی میدان شیخ بهایی، برج رایان ونک، واحد ۵۰۱- واحد کمیسیون معاملات- تا ساعت ۱۵ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۱.
تذکر ۱- به پیشنهادهایی که فاقد سپرده یا امضای مشروط و مخدوش و سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن و پیشنهادهایی که پس از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
تذکر ۲- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج می‌باشد.
تذکر ۳- هزینه آگهی به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.
این آگهی در پرتال الکترونیکی پتروشیمی ارغوان گستر ایلام به آدرس WWW.PIDIDC.COM در قسمت مناقصات/ مزایدات قابل رؤیت می‌باشد.
جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۱-۸۶۰۹۲۸۶۲ داخلی ۱۷۲ تماس حاصل فرمایید.